

teriet var indrettet saaledes, at Gevinsten faldt gennem Klasselotteriet, vilde det ogsaa gavne den danske Industri, naar der blev købt Varer for Gevinsterne. Det er nu dog saaledes, at de fleste Penge, der vindes, sættes i Cirkulation ved Køb af Varer. Det er jo heldigvis de færreste, som putte Pengene ned i Kisten. Jeg synes, at man burde komme bort fra dette Varelotteri, eller ogsaa burde man give det frit — en af Delene, thi Privilegier, og dette er nærmest et Privilegium, synes jeg ikke burde vedblive at bestaa. Enten maa vi komme dertil at ophæve dette Haandværkerlotteri eller ogsaa komme dertil, at det ogsaa maa kunne tilfalde andre Samfundsklasser end Haandværkerne at tjene sig en Fedtskilling paa dette Omraade. Landbostanden eller mange andre Stænder, som nu ere afskaarne derfra, have lige saa stor Ret dertil og lige saa stort Krav derpaa som Haandværkerstanden. Jeg vil derfor tillade mig at spørge den højtærede Minister, hvorledes hans Anskuelse egentlig er med Hensyn til disse private Lotterier, hvorvidt det er noget, man bør opretholde, naar man skrider til en Udvidelse af Klasselotteriet, eller noget, man bør søge at indskrænke.

Formanden: En videre Forhandling om Varelotteriet vil ikke kunne finde Sted ved denne Lejlighed.

Finansministeren (Hage): Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg mente, der kunde ske en Forandring i den nuværende Ordning af Lotterikollektionerne. Det er mig ikke let at besvare dette Spørgsmaal, da det ikke blev mig klart, hvad den Forandring, som det ærede Medlem sigtede til, skulde gaa ud paa. Jeg forstaaer kun, at han ankede over, at Lotterikollektørerne ikke altid viste tilstrækkelig Høflighed over for Publikum. Naar et saadant Tilfælde skulde indtræde, vilde det være mig behageligt, om der fremkom Meddelelse derom til Ministeriet, saa skal det blive paataalt. Hvad angaar Spørgsmaalet om Varelotteriet, skal jeg sige, at dette hører ikke under Finansministeren. Fra et finansministerielt Synspunkt kan jeg naturligvis kun ønske, at Klasselotteriet maa blive det eneste Lotteri her i Landet. Men dette Spørgsmaals Afgørelse hører ikke under mig, men under Justitsministeren.

Harald Jensen: Med Hensyn til Spørgsmaalet om Kollektørernes Stilling

var det selvfølgelig min Mening, og det udtalte jeg ogsaa ganske tydeligt, at Lodderne skulde være Genstand for frit Salg, saa at enhver, der ønskede dem, kunde faa dem mod visse Procenter og en vis Sikkerhed. Saaledes forhandles jo Lodderne til de private Lotterier, og jeg ser ikke, hvorfor det samme ikke kan være Tilfældet med Klasselotteriet.

Finansministeren (Hage): Det forekommer mig, at de, der faa overdraget Lodder under hvilken som helst Form til Videresalg, ere Kollektører, hvad man saa end vil kalde dem.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Portotalster.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 4295 ff.).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Benzon: Det forekommer mig, at Lovforslaget om en Forhøjelse af Portotalsterne er et af dem, der modtages med blandet Glæde. Det er klart nok, at med de Lønningsforhøjelser, der skulde finde Sted for Postvæsenet, maa Staten søge at skaffe sig forøgede Indtægter, og det er da rimeligt, det havde man ogsaa ventet, at det skete gennem en Portoforhøjelse. Den foreslaaede Forhøjelse er imidlertid ret betydelig. Den drejer sig jo om 25 pCt. gennemsnitlig for Brevenes Vedkommende, og den er vel nok noget større, end man strengt taget havde behøvet. Men det ligger i Sagens Natur under det Møntsystem, vi have, at hvis man vil have en Forhøjelse i Frimærkeprisen, maa man gaa fra 8 til 10 Øre. Det er ogsaa den eneste Forhøjelse, der pekuniært set klodser noget, idet den lægges paa det store Antal Breve, ca. 48 Mill., som besørges aarlig til den Pris. Man maa imidlertid være klar over, at en saadan Forhøjelse rammer visse Stats-